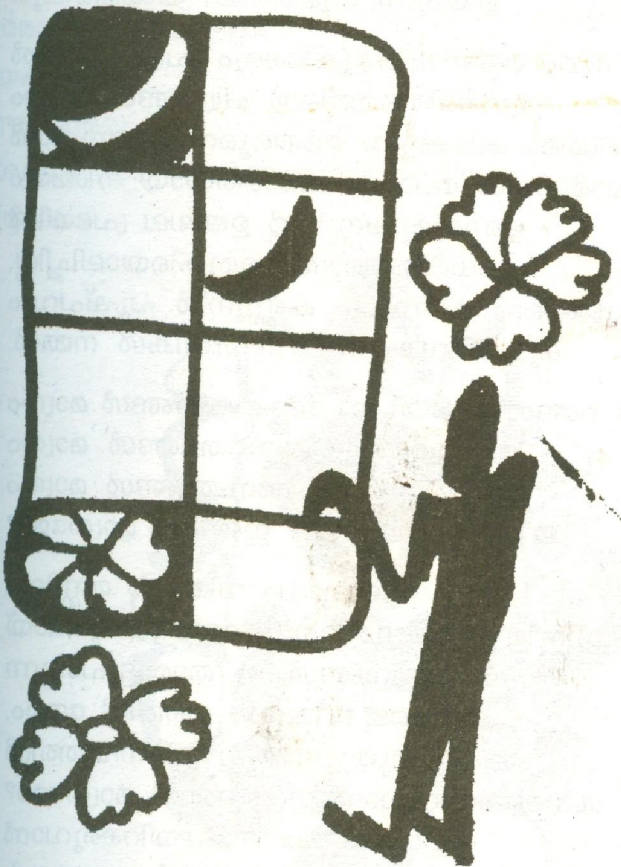
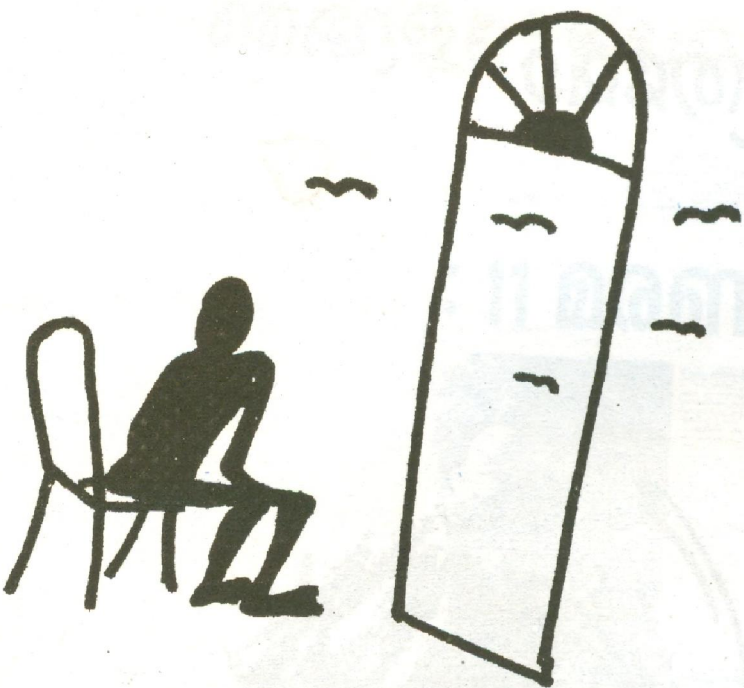

അപാരത

അസ്വസ്ഥമാം ഹൃദയവുമായി
 സ്വാസ്ഥ്യം തേടി ഞാൻ അലയവേ
 കാണുന്നില്ല എങ്ങുമേ സ്വച്ഛന്ദ
 ഹൃദയങ്ങൾ തൻ തിരയിളക്കം
 പ്രകാശത്തിൻ തിരിനാളം എന്നോ
 കെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു, കൂരിരുട്ടിൽ
 തപ്പിത്തടയുന്നു കാലിടറുന്നു-
 തെന്നി വീഴുന്നു നിലയില്ലാക്കയങ്ങൾ
 തൻ അപാരതയിലേക്ക്, മർത്ത്യ-
 ജന്മങ്ങൾ തൻ വളയക്കളി
 തുടരുന്നു, ആത്മാവിൽ രോഗപീഡ

കത്തിക്കാളുന്നു, വൃഥാ ഔഷധ-
 ചെടിക്കായി പാഞ്ഞു നടക്കുന്നു-
 യുഗയുഗാന്തരങ്ങൾ തൻ മുറിവിലൂടെ,
 നിസ്സഹായനായി പുരോഹിതനും ആചാര്യനും
 ഒരിറ്റു തെളിനീർ ജലം നൽകുവാൻ
 ദാഹജലത്തിൻ നീരുറവ തേടി
 തളർന്ന വീഴുന്നു, തൊണ്ട വരളുന്നു
 ദേദപ്പെടുത്താനാവാതെ, രോഗങ്ങൾ ബാക്കിവെച്ചു
 കാലചക്രഗതിയിൽ നെരിഞ്ഞമരുന്നു
 ആത്മാവിൻ ഊഷരതയിൽ മരുഭൂമി വളരുന്നു
 കള്ളിച്ചെടി തൻ കുർത്ത മുളളിന്മേൽ വീണു പിടയുന്നു
 നിലയ്ക്കുന്നു ശ്വാസഗതിതൻ നിശ്വാസം

ഷംസീർ.

രണ്ടാം വർഷം ബി. എസ്. സി ഫിറ

ചില കുറുക്കുകൾ

തകരുന്ന തലച്ചോറ്
 ഇടയ്ക്കിടെതാഴിലുണർന്നുതല്ലുന്ന
 പഴയൊരുപുട്ടാവുകയാണ്
 ഭൂമി.
 ഭൂകമ്പം
 എന്റെചില്ലുജാലകങ്ങളിൽ
 വീണവായിച്ചും
 തലച്ചോറിലെചുളിവുകളുടെ
 ചിത്രം വരച്ചും
 കടന്നു പോയപ്പോൾ
 ചുമരിൽചിരിക്കുന്ന 'കർമ്മചന്ദ്ര'ന്റെ ചിത്രം
 തീവ്രതരംഗങ്ങളിൽ
 തകർന്നു തരിപ്പണമായി.
 എടുത്തും കൊടുത്തുംതീരുന്ന
 സാരോപദേശകഥകളിൽ
 നായകനായി
 മരണാനന്തരം
 വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുകയായിരുന്നു
 അദ്ദേഹം.

DEAR FRIEND

Your'e the pearl I got on being lonely,
your presence made me bonny
Life was a rhythm in your company;
None like you of whom, I've seen many
But fate has made us apart
Dear friend! you're still in my heart
Your jokes always swept my sorrows,
I never thought you'll be in my tomorrows.
Friends like you is a blessing
guide lines from you needn't make life go messing.
I wish I had you back as my own,
Of all the others, more of me - you have known
From words to troubles I have gone,
Eversince you were there, I was never alone
Wherever you are I know you are in my heart,
I pray you remember me as your part
The part was a splendour to remember
And we shall remain friends for ever .

●

I AM MY OWN GRAND PAPA

Many many years when I was twenty three
I got married to a widow who was pretty good as could be,
This widow had a grown up daughter, who had hair of red
My father fell in love with her and soon the two were wel
This made my dad my son in law and changed my very life
My daughter was my mother for she was my father's wife
To complicate the matter's worse al though it brought me joy
I soon became the father of a bouncing baby
My little baby became a brother in law to dad
And so became my uncle though it made very sad,
For it he was my uncle, then that also made him brother,
To the widow, grown up daughter who was my step mother,
Father's wife then had a son who kept them on the run,
And he became my grandson, for he was my daughter's son
My wife is now my mother's mother, and it makes me blue
Because although she is my wife, she is my grandma too
If my wife is my grandmother then I am her grand child
And everytime I think of it, it simply drives me wild
For now I have become the strangest case you euer. saw
As the husband of my grandmother, I am my own grandpa!!!

LITHASH K.P (COLLECTD)

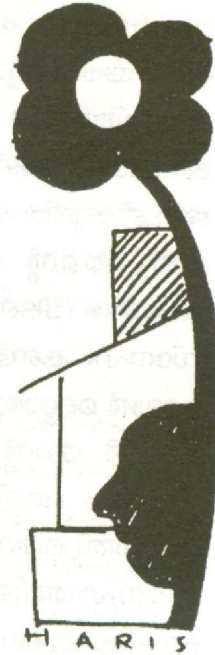
|| B.B.S ||

കവിത

കാര്യങ്ങൾ

കരിനിഴൽ വീണിടം കാണാതെ
 കൺചിമ്മി കരി എന്നു ചൊല്ലി
 കര കടന്നു.
 കരയാതെ നിൽക്കുന്ന കരിമേഘം
 കാലത്തെ കാര്യങ്ങളറിയാതെ
 കാത്തു നിന്നു.
 കാണാത്ത സത്യങ്ങൾ കാണിച്ചു എങ്കിലും
 കണ്ടതോ, കേവലം കാഴ്ച പുറങ്ങളും.
 കരടായ്, കനലായ് കടലിനിരമ്പലായ്
 കടക്കണ്ണെറിഞ്ഞു കണിക്കൊന്നു പുത്തപ്പോൾ,
 കല്ലിൻമുളച്ചല്ലെ കാരകുന്നുകൾ
 കള്ളി പശുവിൻ അകിട്ടിലെ കണ്ണുനീർ
 കണ്ടില്ല എന്നു നടിക്കും കിടാവുപോൽ
 കാലം കിതച്ചു കടന്നുപോയ് കാടിനെ.
 കാറ്റിന്റെ ചുംബനമേറ്റുകരഞ്ഞിട്ടും
 കരയെ ഉറക്കി കിടത്തി കടന്നുപോയോളങ്ങൾ.
 കൺകുളിർ കാണുവാൻ കാണനം നോക്കി ഞാൻ
 കണ്ടതോ ഭൂമിതൻ നഗ്നമാം കാലടി.
 കാരാഗൃഹത്തിൻ കിതപ്പിൽ മറച്ചൊരാ
 കാമിനി കണ്ടില്ല എന്നുടെ കാര്യങ്ങൾ.
 കാലങ്ങളേറെ ഞാൻ എങ്കിലും
 കാതോർക്കും കാര്യങ്ങളറിയുന്ന കാര്യത്തിനായ്.

കാഴ്ച

ഇന്നെന്റെ മനസിൽ വിരിയുന്നത്,
 കാമ്പസോ അതോ വഴിയോരകാഴ്ചയോ
 ആത്മാർത്ഥമാം സ്നേഹചെടിക്കും
 പുഞ്ചിരിപ്പുവിനും
 കൊതിക്കുമെൻ ഹൃദയം നിറയ്ക്കുന്നത്
 പ്ലാസ്റ്റിക് ചെടികളും പൂക്കളും മാത്രം.
 ആരോ കരങ്ങളാൽ
 നിർമ്മിച്ചൊരീ പുഷ്പം
 കപടമാം സ്നേഹത്തിൻ പ്രതീകം.
 എങ്കിലുമുണ്ടെൻ കാമ്പസിൽ
 പനിനീർ പൂവായ്
 ചിരിക്കുന്നു, കൂടെ പരത്തുന്നു
 സുഗന്ധവും
 വിളയുന്നു സർഗ്ഗം തൻ മുളളുചെടികളിൽ
 അറിയില്ല അവരെ ആരുമീ കാമ്പസിൽ!
 എങ്കിലും അറിയുമീ
 കാമ്പസിൽ പൊലിമ അവരാൽ;
 കൂടെ വിരിയുന്നു കാമ്പസിൻ
 സുകൃതവും.

സ്മിത. വി

മൂന്നാം വർഷം ബി. എസ്. സി സുവോളജി

കിനാവ്

പണ്ടേയ്ക്കു പണ്ടെയെൻ
 പാവം മനസിലീ
 ഉണ്ണിക്കണ്ണനുറങ്ങുന്നു!
 പീലിത്തിരുമുടി കെട്ടിയില്ല, മയ്യിൽപ്പീലി
 ശിരസിലണിഞ്ഞതില്ലാ
 എന്റെയീ. പാഴ്സാരമീണം പകർന്നൊരു
 താരാട്ടുകേട്ടു മയങ്ങുന്നു
 ഒരു സ്വപ്നത്തിലുറിച്ചിരിക്കുന്നു!
 പിന്നെയുണർന്നൊന്നുനേൽക്കുമ്പോൾ കണ്ണില
 കള്ളപ്പുഞ്ചിരി മിന്നുന്നു!
 ഞാനറിയാതെ
 കവർന്നുണ്ണീയെന്റെയി
 മാനസമാക്കും നറുംവെണ്ണ!
 മെല്ലെ പിച്ച് നടക്കവേയില്ലില്ല
 കാൽത്തളതന്റെ കളമൊഴികൾ!
 കാലപ്രവാഹത്തിൽ ഗോപികമാർവെറും
 കെട്ടുകഥയായ് ചമഞ്ഞുപ്പോയി
 ഇന്നും ശേഷിപ്പു പൊന്നോമലുണ്ണി
 കുഞ്ഞുമടിത്തട്ടിൽ
 പൊൻ തളിരായ്

KISMET

I walked in search of the end of my path
I grasped in search of the end of my break,
I paired to break my heart into pieces,
The rainy clouds whisper to net me with its items,
When I know, I cant hold myself.
How am I to hold natures tiars.
My morning says to open the window to beam light into me
But when I admire darkness
how am I to hug the morn light
A bird sings the morning song
When I herar only the rythm of the sorrow of my heart
how am I to enjoy it
The pain clashes and clashes
and brings the neit of darkness to me
It manes the destired fate to my soul.

ബഷീർ. കെ

രണ്ടാം വർഷം ബി. എ മലയാളം

മാത്രമോ

d e n i a l

ഇന്നലത്തെ സ്വപ്നങ്ങൾ ഇന്നിന്റെ ചിറകിൽ
 നാളേക്കുവേണ്ടി പീലി നിവർത്തവേ
 എല്ലാം തച്ചുടക്കുന്നു വിശ്വം
 നിസ്സംഗനായി നോക്കി നിൽക്കുന്നു സത്യം.
 എന്നെ ഞാനാക്കുമെന്റെ സ്വപ്നങ്ങളും
 നിന്നിൽ നിറമേകും നിന്റെ മോഹങ്ങളും
 വിരിനീക്കിവന്ന നിലാവിന്റെ കൈകളിൽ
 ആനന്ദസ്മൃത്തമാടുന്ന മരണവും,
 അർദ്ധനഗന്റെ കാലിൽ ചുംബിച്ച്
 രക്തമുറ്റിക്കുടിക്കും പിശാചുക്കൾ
 നീന്തിത്തുടിക്കുന്ന രാവു പകലും,
 വഴിമാറി നിൽക്കുന്ന നിയമവും നീതിയും.
 ഒഴിഞ്ഞ വയറുമായി നിൻമുന്നിൽ വന്നപ്പോൾ
 കൊട്ടിയടച്ചു നീ വാതിലുകളെല്ലാം.
 നിന്നയൽക്കാരന്റെ ഗദ്ഗദം കേട്ടുഞാൻ
 ഉയരുന്ന ധൂമത്തിലീ യാമത്തിലും.

നിറം മങ്ങി നീണ്ടുകിടക്കും പ്രപഞ്ചത്തിൽ
 മുൾക്കിരീടത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ മാത്രം
 കുരിശിൽ കിടക്കുന്ന മർത്യനെ കാണുവാൻ
 വാർതികൾ പോലും വരാതെയായ് നിശ്ചയം
 ഉണരുമുഷസ്സിന്റെ ഉജ്ജ്വല പ്രഭയിൽ
 അധർമ്മം മാത്രം ഉറുകിയൊലിച്ചില്ല.
 കുടിലിന്റെ മരണവും കണ്ണുനീർ പുഷ്പവും
 കുട്ടിയിണക്കുന്നു വിഡ്ഢികൾ നമ്മൾ.

മോഹങ്ങൾ പോയി നീ മോഹഭംഗങ്ങൾ മാത്രം
 അർത്ഥമില്ലിനീയനർത്ഥങ്ങൾ മാത്രം
 സത്യമില്ലിവിടെ അസത്യങ്ങൾ മാത്രം
 ജീവിത പരിണാമം ഇങ്ങനെ മാത്രമോ?

ജന്മദുഃഖം വിതറിയ മണ്ണിലെ
 പനിനീർ പൂക്കളും വാടിക്കൊഴിഞ്ഞുപോയ്
 നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾക്കു താരാട്ടുപാടുന്ന
 എന്നുടെ ജീവനും ഇത്തിരി നേരം.
 അകാലമൃത്യു വരിച്ച സ്നേഹത്തിൻ
 ശവമഞ്ചമേറ്റുവാൻ ഇനി ഞാൻ മാത്രമോ?

ഇശ്ശവമഞ്ചം താഴെയിറക്കുവാൻ
 ഒരു തുണ്ടുഭൂമി തിരയുന്നു ഇന്നു ഞാൻ.

MOON LIT NIGHT

Night is calm, quiet and sleepy,
But I'm in grief and frustrations....
Oh, angels! let me embrace sleep
There's a light in front of me
I follow it till zenith; but can't find....
Moon Covers all pictures with light
Symphony of colours spread all over.
The Mirror is bloody now
I fall into a dark dream
All rush towards some mysterious caves
I hear sounds of coins behind me,
But I'm afraid to turn back.
Screams of solitude follow me..
Oh! It's true, I'm in a dream
Bless me, to reach at your hands
Or the thorns of life bleed me..
Harmony of sweet dreams, wait for me
Towards the eternal moonlit night

നിൻ ചിരി

വിടരുന്ന മലരിലെ
ഹിമകണം പോലെയോ
വിണ്ണിലെ തിളങ്ങുന്ന
താരം കണക്കെയോ
എൻമനം കവർന്നെടുത്തു
നിന്റെയാ പൊൻചിരി.

നിന്നെക്കബളിപ്പിക്കുന്ന-
തിലാഘോദിച്ചിരുന്നു ഞാൻ
വാക്കുകളാം നഖങ്ങളാൽ
മുറിവേൽപ്പിച്ചിരുന്നു നിൻചിത്തം
പിന്നെ; നിന്നെത്തേടിയല
ഞ്ഞീരുന്നൊരൻ നയനങ്ങളും.

മമ ചെയ്തികൾക്കെല്ലാം നൽകി
നിന്റെ മാത്രമാം പുഞ്ചിരി
എനിക്കുള്ളതെല്ലാം
നേടിയൊടുത്തൊരാ-
ധന്യമുഹൂർത്തങ്ങൾ
നൊമ്പരം തീർത്ത
നിൻ വേർപ്പാടിലുമെനിക്കാ-
ശ്വാസമേകിയതൊന്നു മാത്രം.

ഞങ്ങളുടെ ലേഖകൻ

: 11 മരണം

11 മരണം

കേരളത്തിലെ തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിൽ കഴിഞ്ഞ കുറേക്കാലമായി നടന്നു വരുന്ന സമരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മരണമടഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിലാണ്. തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കുറേക്കാലമായി നടന്നു വരുന്ന സമരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മരണമടഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിലാണ്. തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കുറേക്കാലമായി നടന്നു വരുന്ന സമരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മരണമടഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിലാണ്.

കെ. എൻ. ടി
(SNDP 0800, 08)

സ്വന്തം നിലയ്ക്കും
 ക്ലോക്കുകളും ഹൃദയങ്ങളും
 തലക്കൂടുകൾ
 കൂടഞ്ഞിറഞ്ഞ ഗോപുരങ്ങളും
 സിരകളിൽ
 നിസ്സംഗത പതിച്ചു വാങ്ങിയ
 വെളുത്ത ആകാശവും
 മിന്നൽ പിണരുകൾ
 പടർന്ന ചുമരുകളും
 നുകരത്തിനുള്ളിൽ
 തലതകർന്നു മരിച്ച
 കാളകളും
 പത്രത്താളുകളിൽ
 അനാഥമാവുന്നു.

ഞാനും പ്രണയവും

പ്രണയം,

എനിക്കിന്ന് നീറുന്ന മുറിവാണ്.

മുറിവേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട എന്റെ
ഓരോ പ്രണയവും സ്വപ്ന-

ഭംഗങ്ങളുടെ ശവവണ്ടികൾ മാത്രം.

ചിറകുറ്റ് വീണ എന്റെയോരോ പ്രണയ-
ത്തിനും കരിഞ്ഞ പച്ചമാംസത്തിന്റെ
ഗന്ധമായിരുന്നു.

ഹൃദയത്തിൻ ഭിത്തിയിൽ ഭ്രാന്തമായി-
കോറിയ പ്രണയചിത്രങ്ങളെ-

മാറോട് ചേർത്ത് അർത്ഥശൂന്യമായ്
ജീവിത വരാന്തയിൽ നിന്ന് ഞാൻ

നഷ്ട സ്വപ്നങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുന്നു.

കാലരഥത്തിന്റെ നിറുത്താതെയുള്ള

പ്രയാണത്തിൽ വൃദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട എന്റെ-

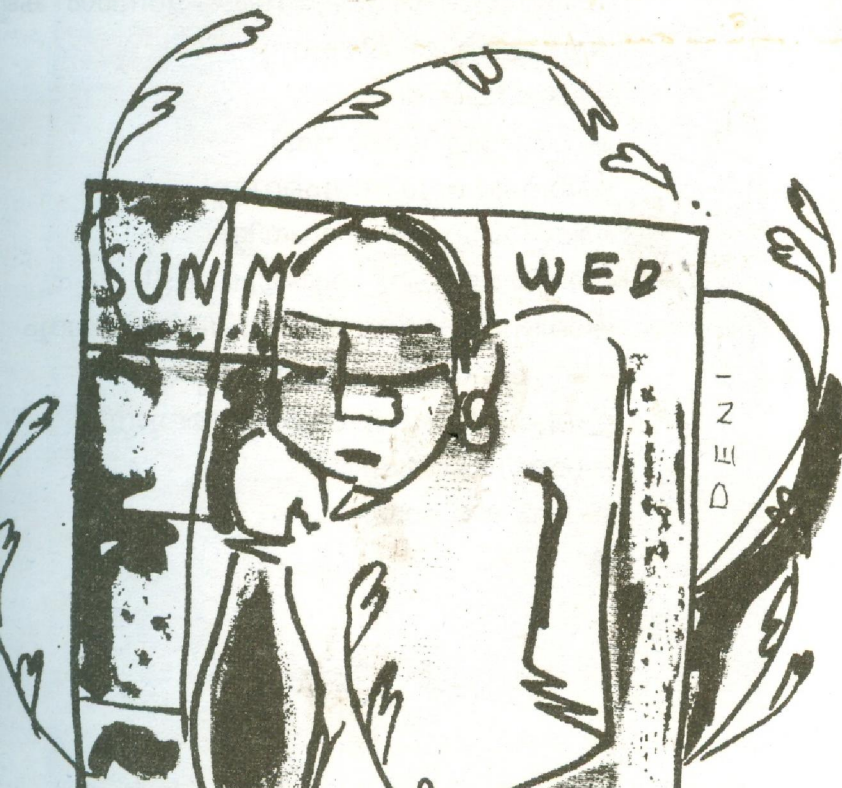
ഓരോ പ്രണയങ്ങളും

ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന

പാലകവിധി

ഒരു കിലോ പീഡനം
 അര കിലോ നിരാശ
 ഒരു നാഴി അടിമത്തം
 ഇരുനാഴി അസാസ്ഥത
 ഒരുനുള്ള സ്വപ്നം
 അരനുള്ള പ്രതീക്ഷ
 നെഞ്ചിലിട്ടിളക്കി
 കദനത്താൽ കത്തിച്ച്
 കരൾ ചുടിൽ തിളപ്പിച്ച്
 കണ്ണീരാൽ തണുപ്പിച്ച്
 വിയർപ്പിനാൽ താളിച്ച്
 സഹനത്താൽ വറുക്കിട്ട്
 കണവന്റെ തീൻമേശയിൽ
 വിലപ്പെട്ട വിഭവമായി
 ത്തീരാനല്ലോ പെണ്ണേ
 നിന്റെ വിധി
 അതിൻ മുദ്രയല്ലോ നിൻ
 സീമന്ത
 സിന്ദൂരം

പൊറുക്കു നീ

ചന്ദനമണമില്ല

പൊൻവസന്തമെങ്ങുമില്ല-
 നിൻ നെഞ്ചിലെ കനലണക്കാൻ
 കണ്ണുനീർ പോലുമില്ല-
 കണ്ണുനീരെന്നോ വറ്റി
 കൺതടം ചെമന്നേപോയി
 ഉള്ളിലെ നോവും ചുടും
 ആർക്കെന്തിനു വേണം?
 മഞ്ഞുപോൽ മഴക്കാറുകൾ
 വീണ്ടും ഹൃത്തിൽ
 നീങ്ങിത്തുടങ്ങാൻ ഹേതു ഞാനെന്നാലും
 സ്നിഗ്ദ്ധമാം മനസ്സിന്റെ വാതിൽ
 എന്തേ പാതി നീ ചാരിയിട്ടു?
 പൊറുക്കു നീ എന്നോട്,
 നീർ ചുമന്ന് നിൻകൺകൾ

ഭാരം വെച്ചു മയങ്ങുമ്പോൾ
 നിന്നിലെ നോവുമായ്
 പിടഞ്ഞ മിഴിനീരിനായ-
 റിയാതെ കൈക്കുമിൾ നീട്ടിയതിന്.
 എൻമുന്നിലടർന്നു പോം മിഴിനീരിൽ
 കണ്ടു ഞാൻ നിൻ ചോരുന്ന നിസ്സഹായത്വം.
 അടർന്നു പോവുന്നോ നാമറിയാതെ,
 നെഞ്ചു നീറുന്നു നേരിനെ തൊടുമ്പോൾ.
 മനസ്സ് വെന്തുരുകുന്നു
 മിഴികൾ നിറഞ്ഞു തുവുന്നു
 തണുത്തുറയുന്ന രാവിന്റെ മാറിലീ
 പൂവിന്റെ ഗന്ധം നേർത്തു നേർത്തലിയുന്നു.
 പൊറുക്കു നീയൊരിക്കൽ കൂടി
 നിന്റെ മൗനത്തെ സ്നേഹിച്ചതിന്
 മൂനയൊടിഞ്ഞതരീ വാക്കുകളാൽ
 നിന്റെ ഹൃത്തടം മുറിവേൽപ്പിച്ചതിന് !

SYMPHONY OF BYGONE RIPPLES

HARIS K.

First Year B.A English

Wailing waves of waning reminiscence,
Of blissful dawn of life's morn,
knocks my doors and makes me mourn.
Dastardly, I dash like a dame,
To the dales of dandelions sans blame.
The blossoms recounted the tale of love,
That dodged from me like a dodgy dove,
Eschewing me with sable distress.
And Flinging noxious dewes to my sense.
Serene shades of shimmering future,
Tranquilly beckons me to proceed.
Let me approach, but let it recede,
Scamper I through this track curled,
Of life, to know the mystery of world.
Glistening dreams like a glitzy moon,
Come to charm and vanish so soon.
Wailing waves of waning reminiscene,
Knocks my doors and calmly bids:
"Let the bygones be bygones".

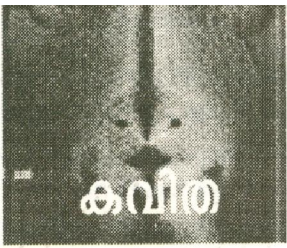
Poem

DR. ASHA MOHAMED

THE HOUR CLASS

One more day snatched from Eternity
A grain of sand, on the palm of my hand
Minute, Motionless, yet all there.
The blush and bloom of the early dawn.
The hush and heat of the fiery noon,
Now the darkness creeping on,
Stars upon stars, dreams upon dreams,
Will tomorrow dawn all clear and dear?
Will yet another grain, stand on my hand
The yellow leaves swing on the tree
The wildly careening flight and
The tumultuous fall, with a crash
Yet, it has been, all worthwhile
Tired, spent but triumphant,
Another day snatched from Eternity

I go
Th
M

എൻ സ്മൃതിപഥത്തിലൂടെ

നീ.....
ഒരു തുടർക്കഥയായ്.....
പുതുമഴ പെയ്തു തോർന്ന മുറ്റത്ത്
നീയെന്റെ പുത്തുമ്പിയായ് വന്നു....
മനസ്സിന്റെ ആവണിത്തീരത്ത്
നീയൊരു മാരിവില്ലായ് വിരിഞ്ഞു.
എൻ ഹൃദയതന്ത്രികളിൽ
നീയൊരു രാഗമായുണർന്നു
ഇനിയും നീ തുടരുകയാണോ....
മമ ഹൃദയത്തിലൊരു കനലായ്
എരിയെന്റെ നിനവിന്റെ തേങ്ങ-
ലായ് മാറാൻ, ഒടുവിൽ കനവിന്റെ
വർണ്ണമായ് തീരാൻ.....
സൂര്യന്റെ ഇളം വെയിലിൽ

തുടർക്കഥ

ചാഞ്ചാടും തെങ്ങോല-
കൾക്കിടയിൽ
ഇളം കാറ്റിന്റെ മർമ്മരത്തിൽ
ഞാനേകയായ്,
ആറ്റിൻവക്കിലിരിക്കെ
എനിക്ക് തോന്നി,
എന്റെ കാലടികളെ തഴുകി-
യകന്ന അവൾ തിരയുന്നത്
നിന്നെയാണെന്ന്.
ഓരോ മണൽ തരിയും
പുൽനാമ്പുകളും
തേടിയത് നിന്നെയാണെന്ന്.
എന്നോർമ്മകളിലൂടെ
നറുനിലാവിൻ ചില്ലയിൽ
പുലരിയുടെ കുളിർമ്മയിൽ
ഒരു കുഞ്ഞുമാമ്പുകാറ്റിൽ
ഞാനറിഞ്ഞത് നിൻസാമീപ്യം.
എന്റെ മോഹങ്ങളെ
തൊട്ടുണർത്തി
സ്വപ്നങ്ങളുടെ
തൊട്ടിലിൽ കിടത്തിയുറക്കി
നീ.....
കാലത്തിന്റെ രഥചക്രം
തിരിയുമ്പോഴും
ഋതുഭേദങ്ങൾ മാറുമ്പോഴും
ഞാനെന്റെ യാത്ര തുടരുന്നു....
നിന്നെത്തേടി.....
മറ്റൊരു തുടർക്കഥയായ്.....

UN SPOKEN

Alone,
You stand
Lost in the silence
Of the trees
I do not understand
The soft melodies
You hum to them
Effortlessly
Nor the whirl of thoughts
That possess you
A wave of disturbance, Perhaps.
For, you break into a smile
Your meditation is forgotten
Your friend, the free
Is left friend, the free
Is left behind
But than,
As you walk away
The silence returns
To a moment of remembrance

AMEERA MOIDU

II BSc. Physics

'VIDA'

At last it came, the turn we never waited for
 The time to flutter wings next branch aim
 Or to peck at the solid fruit of life
 Like new born lambs seeking udder to know
 Milk's taste, Sweet or sour, with hopes
 The eaten fruits are sweet yet-
 Occasionally stale, We have had
 The past provides roses that seem
 Will wither not, till the final day.
 Endless chats, cruel jokes
 Piercing lectures, enlightening classes
 broken 'lines' merry backbites
 Talking gestures, frowning books
 Futile love welded hearts
 Along with many sink into memory
 To shield oldage as it robs
 Power and glee leaving us forlorn
 Like the burning beams of fuel-less lamp
 Rendering green leaves dry and withered
 The hearts stamped with familiar faces ache
 As each looks whispering paining words
 A few shed tears, though of no water
 Over the fate of time, inevitable as it is
 Faces now placed as legs of a compass
 Get seceded; leaving hearts
 To converse with them in solitude.
 The scissors of time cut away the strongest
 Of every thing, friendship, love even life
 On time, with no avail.